

W dniu 1 stycznia 2008 roku w regionie flamandzkim 34,15% populacji było w wieku poniżej 30 lat; 828 197 młodych ludzi było w wieku szkolnym (pomiędzy 6. a 18. rokiem życia). Językiem nauczania jest holenderski.

Poprawka konstytucyjna z dnia 15 lipca 1988 przeniosła całą odpowiedzialność związaną z kształceniem na Wspólnoty, z wyjątkiem wieku rozpoczęcia i kończenia obowiązku szkolnego, minimalnych wymagań odnośnie wydawania dyplomów oraz systemu wynagrodzeń. Każdego roku Wspólnoty otrzymują od państwa ustalone wsparcie finansowe na potrzeby systemu edukacji. Dodatkowo rząd flamandzki przeznaczą część swoich dochodów, pochodzących z podatków regionalnych i innych źródeł, na cele związane z kształceniem.

Kształcenie w pełnym wymiarze godzin jest obowiązkowe dla uczniów w wieku od 6 do 15- 16 lat. Obejmuje ono 6 lat szkoły podstawowej oraz pierwsze 3 lata edukacji na poziomie średnim. Szkoły średnie są podzielone na 3 dwustopniowe poziomy. Pierwszy poziom ma charakter ogólny (z rozróżnieniem poziomu pierwszego a i poziomu pierwszego B). Dwa następne to edukacja ogólna, techniczna, zawodowa lub artystyczna, zgodnie z wyborem dokonany przez ucznia.

Flamandzki system edukacji został podzielony na trzy odrębne, główne sieci edukacyjne

- **Sieć szkół Wspólnoty Flamandzkiej** (GO!, onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap), która jest finansowana przez Wspólnotę Flamandzką i prowadzona przez Raad Go! I 28 scholengroepen (grupy szkolne, złożone ze szkół podstawowych i średnich); w tej sieci kształcą się 14,3% wszystkich dzieci uczęszczających do przedszkola, 14,4% wszystkich uczniów szkoły podstawowej i 16,6% wszystkich uczniów uczęszczających do ogólnodostępnych szkół średnich;
- **Oficjalna, dofinansowywana sieć szkół** (Gesubsidieerd officieel onderwijs) jest prowadzona przez miasta, gminy i prowincje i jest dofinansowywana przez Wspólnotę Flamandzką. Obejmuje ona 23,1% wszystkich dzieci uczęszczających do przedszkola, 22,6% wszystkich uczniów szkół podstawowych i 7,9% wszystkich uczniów uczęszczających do ogólnodostępnych szkół średnich. Organami prowadzącymi w tej sieci są rady gmin i prowincji. W regionie stolicy - Brukseli, Komisja Wspólnoty Flamandzkiej prowadzi politykę edukacji międzysieciowej, która dopełnia politykę Wspólnoty Flamandzkiej. Komisja ta jest także organem prowadzącym dla wielu dofinansowywanych flamandzkich szkół w regionie stolicy - Brukseli.
- **Prywatna, dofinansowywana sieć szkół** (Gesubsidieerd vrij onderwijs) jest prowadzona przez prywatne, prawne organy prowadzące i opiera się na wyznaniu religijnym (katolicyzm, judaizm, protestantyzm) lub na bezwyznaniowej filozofii życia bądź nawet na szczególnej regule wychowawczej czy edukacyjnej (tak zwane szkoły alternatywne). Szkoły te są akceptowane i dofinansowane przez Wspólnotę Flamandzką. Uczęszcza do nich 62,6% wszystkich dzieci zapisanych do przedszkola, 63,0% wszystkich uczniów szkół podstawowych 75,5% wszystkich uczniów ogólnodostępnych szkół średnich. Większość szkół w tej sieci należy do katolickiej sieci edukacyjnej.

Aby zakwalifikować się do dofinansowania, szkoły muszą przestrzegać ustanowionej dekretem struktury kształcenia, realizować program nauczania, który wyraźnie przedstawia założenia końcowe i rozwojowe, umożliwiać inspekcje przeprowadzane przez inspektorat, być członkiem LOP, lokaal overlegplatform (lokalnej platformy konsultacji), angażować się w działalność określoną dekretem i wprowadzić powszechny zakaz palenia.

Zgodnie z nowym systemem finansowania kształcenia obowiązkowego, wszystkie sieci powinny odłą

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport

Opublikowano: środa, 21, sierpień 2013 00:00

Barbara Łączna

Odłony: 5869

otrzymywać takie same fundusze w ramach środków operacyjnych.

0,04% uczniów kształcenia na poziomie szkoły podstawowej i 0,13% uczniów kształcenia na poziomie szkoły średniej uczy się w domu (pod opieką opiekunów prawnych). Jest to akceptowalna forma kształcenia obowiązkowego pod warunkiem, że spełnia szereg minimalnych wymagań i odbywa się pod nadzorem inspektoratu. Kształcenie domowe nie uprawnia jednak uczniów do otrzymania oficjalnych świadectw. Aby je otrzymać, dzieci muszą zdać egzamin w wyznaczonej szkole lub przed jedną z komisji egzaminacyjnych.

Edukacja przedszkolna rozpoczyna się od 3 roku życia. Kleuteronderwijs (edukacja przedszkolna) jest darmowa i nieobowiązkowa. Edukacja przedszkolna i kształcenie na poziomie szkoły podstawowej są znane pod wspólną nazwą - basisonderwijs (kształcenie elementarne). Wszystkie nowo powstałe szkoły muszą oferować zarówno edukację przedszkolną, jak i kształcenie na poziomie szkoły podstawowej. 99% wszystkich 5-latków uczęszcza do przedszkola. Dzieci, które w wieku sześciu lat nie osiągnęły poziomu dojrzałości potrzebnej, by rozpocząć naukę w szkole podstawowej, mogą pozostać w przedszkolu dodatkowy rok. W przypadku dzieci uczęszczających do przedszkola specjalnego obowiązek rozpoczęcia nauki w szkole podstawowej można odroczyć dwukrotnie.

Belgia nie ma systemu szkolnictwa obowiązkowego lecz system kształcenia obowiązkowego, które trwa przez okres 12 lat. Kształcenie rozpoczyna się wraz z rokiem szkolnym, w trakcie którego dziecko kończy 6 lat i kończy się, kiedy uczeń kończy lat 18. Kształcenie w pełnym wymiarze jest obowiązkowe do czasu ukończenia 16 lat

1. Kształcenie na poziomie szkoły podstawowej - Lager Onderwijs - 6. -12. rok życia
2. Kształcenie na poziomie szkoły średniej - Secundair Onderwijs - 12. - 18. rok życia

- Pierwszy etap: I klasa A - I klasa B (dla uczniów, którzy nie uzyskali getuigschrift basisonderwijs (świadectwa ukończenia kształcenia elementarnego)
- II klasa - II Beroepsvoorbereidend leerjaar (klasa przed-zawodowa) - 12. - 14. rok życia
- Drugi etap prowadzący kształcenie w czterech obszarach: ogólne - techniczne - artystyczne - zawodowe kształcenie na poziomie szkoły średniej (algemeen - technisch - kunst - beroepssecundair onderwijs) - 14. - 16. rok życia
- Trzeci etap: ogólne - techniczne - artystyczne - zawodowe kształcenie na poziomie szkoły średniej lub niestacjonarne kształcenie zawodowe na poziomie szkoły średniej (algemeen - technisch - kunst - beroepssecundair onderwijs of deeltijds beroepssecundair onderwijs) - 16. do 18. rok życia

Uczniowie mogą rozpocząć kształcenie w szkole podstawowej, kiedy skończą 6 lat i przechodzą do szkoły średniej, kiedy uzyskają getuigschrift basisonderwijs (świadectwo ukończenia kształcenia elementarnego).

Rok szkolny rozpoczyna się 1 września i kończy 30 czerwca.

Tygodniowy wymiar zajęć w szkole podstawowej to 28 do 29 lekcji po 50 minut każda. W szkole średniej minimalny wymiar zajęć to 28, a maksymalny to 36 lekcji po 50 minut tygodniowo, jednak plan większości uczniów zakłada co najmniej 32 lekcje w tygodniu. Zajęcia w szkołach podstawowych i średnich są równomiernie rozplanowane i trwają od poniedziałku do piątku. Środowe popołudnia w basisonderwijs (kształcenie elementarne obejmujące również szkołę podstawową) są obowiązkowo wolne od zajęć. W szkole średniej, zdecydowana większość szkół kontynuuje tradycję wolnego popołudnia w środy, mimo że mają prawo zdecydować inaczej. Zajęcia zaczynają się najwcześniej o 8 rano i kończą pomiędzy 3 a 5 popołudniu. W szkołach podstawowych przerwa na lunch trwa minimum 60 minut, w szkołach średnich jest to minimum 50 minut.

Po ukończeniu 16 lat, lub 15 lat pod warunkiem ukończenia pierwszego etapu kształcenia na poziomie szkoły średniej, uczniowie mogą kontynuować kształcenie obowiązkowe w niepełnym wymiarze (obowiązkiem nauki są objęci do czasu ukończenia 18 lat). Zreformowany system kształcenia alternatywnego wymaga od tych uczniów pełnego zaangażowania - nie mniej, niż 28 godzin w tygodniu (tak samo, jak w kształceniu w pełnym wymiarze na poziomie szkoły średniej) i przewiduje podział zajęć na komponent teorii i komponent praktyk zawodowych. Młodzież ma do wyboru:

- leertijd (praktyki), łączące szkolenie teoretyczne na jednym z 24 kampusów SYNTRA ze szkoleniem praktycznym w małym lub średnim przedsiębiorstwie (na podstawie umowy o praktykę z pracodawcą);
- kształcenie w niepełnym wymiarze godzin w jednym z 48 CDO (Centra voor Deeltijds Beroepssecundair onderwijs - Ośrodki kształcenia zawodowego w niepełnym wymiarze godzin,

które są połączone z szkołami średnimi prowadzącymi TSO w pełnym wymiarze (kształcenie techniczne na poziomie szkoły średniej) lub BSO (kształcenie zawodowe na poziomie szkoły średniej), w połączeniu ze szkoleniem w miejscu pracy, w skład którego może wchodzić uczestnictwo w rynku pracy, osobista ścieżka rozwoju zawodowego, ścieżka przygotowawcza lub projekt pomostowy.

Zbierane są informacje na temat kariery zawodowej i edukacyjnej młodych ludzi rejestrujących się na szkolenie alternatywne, a uczniowie otrzymują systematyczne wsparcie w wyborze ścieżki do zatrudnienia.

- Młodzi ludzie, którzy nie mają sprecyzowanych planów zawodowych i są niezdecydowani odnośnie wyboru programu szkolenia, mogą wybrać ścieżkę przygotowawczą (do 312^{godzin})
- Ci, którzy są przygotowani do pracy, ale ciągle pracować nad swoją postawą i umiejętnościami mogą skorzystać z projektu pomostowego, aby uzyskać 40-tygodniowe doświadczenie zawodowe (maksymalnie 800 godzin) w administracji publicznej lub organizacji typu non-profit.
- Młodzież z grup defaworyzowanych, i nadal niezdolna do pracy zawodowej, jest kierowana na ścieżkę rozwoju osobistego prowadzoną przez ośrodek szkolenia w niepełnym wymiarze godzin.
- 21 oficjalnych ośrodków szkolenia w niepełnym wymiarze (CDV) zajmuje się, oprócz prowadzenia ścieżek rozwoju osobistego, kształceniem ogólnym w niepełnym wymiarze i pomocą w organizowaniu specjalistycznych zajęć dla uczniów w CDO (ośrodku kształcenia w niepełnym wymiarze). W celu dopasowania kształcenia i szkolenia do potrzeb regionalnych powołane zostały regionalne platformy konsultacji.

W skład ponadobowiązkowego kształcenia na poziomie szkoły średniej wchodzi:

- IV etap kształcenia zawodowego na poziomie szkoły średniej, który jest obecnie wygaszany i zostanie przekształcony w kształcenie zawodowe wyższego stopnia, tj. zaawansowane kształcenie na poziomie szkoły średniej lub Se-n-Se (poprzednio siódma klasa).
- Kształcenie Secundair-na-Secundair (Se-n-Se; zaawansowane kształcenie na poziomie szkoły średniej), organizowane przez placówki prowadzące kształcenie w pełnym wymiarze na poziomie szkoły średniej; w celach organizacyjnych placówki te mogą współpracować z innymi placówkami prowadzącymi kształcenie na poziomie szkoły średniej, ośrodkami kształcenia dorosłych, kolegiami uniwersyteckimi, publicznymi organizatorami szkolenia zawodowego dla dorosłych, sektorami zatrudnienia, firmami lub organizacjami, a także z kolegiami policyjnymi lub strażackimi.

Na flamandzki system szkolnictwa wyższego składają się kolegia uniwersyteckie, uniwersytety i 5 stowarzyszeń funkcjonujących na zasadzie współpracy instytucjonalnej pomiędzy uniwersytetem i jednym lub większą liczbą kolegiów.

Organy prowadzące mogą samodzielnie opracowywać program nauczania, prowadzić projekty pedagogiczne, wybierać metody nauczania używane w ich szkole i ustalać reguły szkolne. Wszystko to jednak pod warunkiem, że respektowane są ustawowe dyrektywy oraz zasady demokracji.

Dla wszystkich poziomów kształcenia obowiązkowego zdefiniowane zostały cele minimalne. Cele te zostały sformułowane przez Jednostkę Programową (część Agencji do spraw zapewniania wysokiej jakości kształcenia i szkolenia - AKOV), zatwierdzone przez Vlaamse Onderwijsraad (Flamandzką Radę Edukacji) i następnie przyjęte przez Flamandzki Parlament. Dla kształcenia elementarnego wypracowana została wspólna podstawa programowa. W przypadku edukacji przedszkolnej oparta jest ona na celach

Edukacja obowiązkowa w Europie – Wspólnota Flamandzka (Belgia)

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport

Opublikowano: środa, 21, sierpień 2013 00:00

Barbara Łączna

Odłony: 5869

rozwojowych w następujących obszarach nauczania: wychowanie fizyczne, edukacja artystyczna, język holenderski, wiedza o świecie i wprowadzenie do matematyki. Z kolei w szkole podstawowej cele edukacyjne zostały ustalone w obszarach nauczania: wychowanie fizyczne, edukacja artystyczna, język holenderski, język francuski, wiedza o świecie, matematyka i elementy międzyprzedmiotowe - „nauka uczenia się”, „umiejętności społeczne” i „technologie komunikacyjno-informacyjne”.

Bardziej szczegółowe informacje o systemach edukacji w Europie można znaleźć w prowadzonej przez EURYDICE bazie danych EURYBASE (<http://www.eurydice.org>).

Źródło: www.eurydice.org.pl